

Sygn. akt: I C 439/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Pręczek
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Marta Mandziak

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z powództwa S. T.

przeciwko (...) spółce akcyjnej (...)w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej (...) w W. na rzecz powoda S. T. kwotę 24.826,76 zł

(dwadzieścia cztery tysiące osiemset dwadzieścia sześć złotych 76/100) z odsetkami ustawowymi, z tym że od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 24.526,76 zł od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 300 zł od dnia 6 października 2015 r. do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego C. (...)spółki akcyjnej (...)w W. na rzecz powoda S. T. kwotę 2.918,25 zł (dwa tysiące dziewięćset osiemnaście złotych 25/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim kwotę 212,79 zł (dwieście dwanaście złotych 79/100), a od powoda kwotę 50,40 zł (pięćdziesiąt złotych 40/100) tytułem zwrotu wydatków pokrytych tymczasowo ze Skarbu Państwa.

SSR Agnieszka Pręczek

Sygn. akt I C 439/15

UZASADNIENIE

Powód S. T. wniósł o zasądzenie od pozwanego C. (...)spółki akcyjnej (...)z siedzibą w W. - poprzednio B. (...)spółki akcyjnej (...) z siedzibą w W. (zwanego dalej C.S.A. kwoty:

- 24.526,76 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,

- 3.350,36 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 marca 2015 r. do dnia zapłaty,

- 2.350 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,

- 300 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty,

oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 26 września 2014 r. w kolizji drogowej został uszkodzony motocykl powoda marki H. (...) nr rejestracyjny (...). Sprawca zdarzenia posiadał polisę OC pozwanego zakładu. Powód zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 14 października 2014 r. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i zapłacił odszkodowanie za uszkodzenia pojazdu w kwocie 18.265,24 zł. Powód nie zgodził się z wysokością odszkodowania i zlecił sporządzenie prywatnej wyceny kosztów naprawy uszkodzonego motocykla. Sporządzona wycena została przedłożona pozwanemu, który się do niej nie ustosunkował. W dniu 4 marca 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania w wysokości 24.526,76 zł oraz kwoty 9.300 zł tytułem uszkodzenia odzieży, kasków i butów. Jednocześnie powód wskazał, że omyłkowo wezwał o kwotę niższą za uszkodzoną odzież- powinna być to kwota 11.950 zł. W odpowiedzi na kolejne wezwanie powoda z dnia 20 maja 2015 r. pozwany uznał roszczenie powoda z tytułu uszkodzonego mienia w kwocie 5.769,64 zł. Odmówił natomiast zapłaty, w części dochodzonej niniejszym pozwem. Na kwotę dochodzonego roszczenia składa się:

- kwota 24.526,76 zł tytułem pozostałej części odszkodowania za uszkodzony motocykl z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia upływu 90- dniowego okresu likwidacji szkody,

- kwota 3.350,36 zł stanowiąca różnicę pomiędzy kwotą żadaną w wezwaniu do zapłaty za uszkodzone w wypadku mienie a kwotą wypłaconą z ustawowymi odsetkami liczonymi od daty upływu terminu do zapłaty wskazanego w wezwaniu do zapłaty,

- kwota 2.350 zł stanowiąca odszkodowania za uszkodzone mienie pominięte w wezwaniu do zapłaty z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia niniejszego powództwa,

- kwota 300 zł stanowiąca koszt sporządzenia prywatnej wyceny kosztów naprawy motocykla z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia następnego po dniu dokonania zapłaty za wycenę.

Pozwany C. S.A. nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie wskazując, że wypłacił już powodowi odszkodowanie i to odszkodowanie odpowiada wysokości poniesionej przez powoda szkody. Wskazał, iż powód nie udowodnił wysokości poniesionej szkody ponad to co zostało mu wypłacone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 26 września 2014 r. miało miejsce zdarzenie, w wyniku którego uszkodzony został motocykl powoda marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawcą przedmiotowej kolizji był kierowca objęty ubezpieczeniem pozwanego od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

(okoliczności niesporne)

Na skutek zdarzenia uszkodzeniu uległ między innymi: reflektor prawy i lewy z mocowaniem, osłony z tworzywa sztucznego czołowa, prawa, lewa wraz z zaczepami mocującymi, błotnik przedni i osłony dolne lewa i prawa, kolektor wydechowy z osłonami dolnymi, sygnał dźwiękowy, podnóżek prawy, osłona pokrywy głowicy prawa, pokrywa pojemnika bagażowego prawego, osłona dolna pojemnika bagażowego prawego dolna, końcówka rury wydechowej prawa, osłona chłodnicy prawej oraz pozostałe dodatkowe elementy wyposażenia motocykla w postaci listew chromowanych, znaku orła na błotniku, dodatkowego oświetlenia. Wszystkie wskazane wyżej uszkodzone elementy należało wymienić na nowe. Do naprawy zaś nadawała się chłodnica, która w wyniku kolizji została lekko pocięta. Koszt naprawy uszkodzonego motocykla powoda wynosi 46.697,54 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego P. A. (1)k. 137-148

Powód zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 14 października 2014 r. W toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany C. S.A. zlecił sporządzenie kalkulacji naprawy pojazdu, na podstawie której określono wartość rynkowa pojazdu powoda na kwotę 61.700 zł oraz koszt jego naprawy na kwotę 18.265,24 zł brutto. Pozwany wypłacił powodowi tytułem odszkodowania za uszkodzony motocykl kwotę zgodną z wyceną, tj. 18.265,24 zł.

Powód S. T. nie zgadzając się z wyceną pozwanego zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji W. W. prowadzącemu działalność gospodarczą W. (...)z siedzibą w J.. Za wykonaną wycenę powód zapłacił kwotę 300 zł.

Pismem z dnia 04 marca 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 24.526,76 zł tytułem pozostałej kwoty odszkodowania za uszkodzony motocykl, kwoty 9.300 zł tytułem odszkodowania za uszkodzone mienie oraz kwotę 350 zł za zniszczone buty- w terminie 14 dni od otrzymania wezwania. Jednocześnie przedłożono pozwanemu faktury Vat z dnia 7 października 2013 r. dotyczące zakupu 2 szt. kasków marki N. za kwotę 2.999,99 zł oraz odzieży motocyklowej na łączna kwotę 8.950,01 zł. Pozwany wskazał, iż nie posiada faktury zakupu butów motocyklowych.

Pozwany otrzymał wezwanie w dniu 10 marca 2015 r. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi. Powód kolejnym pismem z dnia 20 maja 2015 r. wezwał pozwanego do zapłaty wyżej wskazanych kwot.

W toku postępowania likwidacyjnego w zakresie zgłoszonych roszczeń za zniszczone mienie pozwany, na podstawie decyzji z dnia 22 czerwca 2015 r., wypłacił powodowi łączna kwotę 5.769,64 zł, w tym: kwotę 3.084,64 zł za uszkodzenie kasków i butów oraz kwotę 2.685 zł za uszkodzone kurtki i spodnie. Jednocześnie pozwany wskazał, że na zakres uszkodzeń kurtki i spodni w odszkodowaniu uwzględniono utratę wartości estetycznej w wysokości 30% tej odzieży, zaś w zakresie kasków i butów 15%.

Powód nie zgłaszał pozwanemu w toku postępowania likwidacyjnego oraz nie wzywał go do zapłaty kwoty 300 zł poniesionej przez niego na prywatna wycenę kosztów naprawy pojazdu. Pozwany otrzymał odpis pozwu zawierającego żądanie zapłaty wskazanej wyżej kwoty w dniu 5 października 2015 r.

Dowód: wycena przeprowadzona przez pozwanego z dnia 29.10.2014 r. k. 9-18; prywatna wycena k. 19; faktura za wycena k. 20; wezwanie z dnia 04.03.2015 r. wraz z dowodem odbioru k. 21-23; faktury z dnia 07.10.2013 r. k. 24-25; wezwanie z dnia 20.05.2015 r. wraz z dowodem odbioru k. 26-27; decyzja z dnia 22.06.2015 r. k. 29-30; zaświadczenie k. 69; dowód rejestracyjny k. 95 i 106; polisa (...); dokumentacja policji k. 112; płyta CD oraz akta szkody.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Bezspornym jest, iż pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku w zakresie OC odpowiada za wyrządzoną szkodę. Pozwany uznając swoją odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez sprawcę wypłacił powodowi odszkodowanie za zniszczony motocykl i zniszczone rzeczy osobiste. Z tytułu szkody w motocyklu pozwany wypłacił kwotę 18.265,24 zł zaś za zniszczone rzeczy osobiste pozwany wypłacił powodowi kwotę 5.769,64 zł.

Sporna była wysokość szkody odnośnie motocykla i zniszczonych rzeczy.

Stosownie do art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie z § 2 umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Paragraf 4 cytowanego artykułu stanowi zaś, że uprawniony do odszkodowania może go dochodzić bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Regulacją szczególną w odniesieniu do odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych są przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym w Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (D.U. z ,2003 r., Nr 124, poz. 1152), a w szczególności jej art. 34 ust. 1., który precyzuje, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

W obowiązkowym ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej, z uwagi na treść art. 22 ust. 1 cytowanej ustawy z dnia 22 maja 2003 r., który stanowi, że do umów ubezpieczenia obowiązkowego, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c. Naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawcy posiadacza lub kierowcy pojazdu mechanicznego. W rozpoznawanej sprawie odpowiedzialność ubezpieczonego sprawcy szkody nie budziła wątpliwości, a jej podstawę prawną stanowił art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. Przedmiotem sporu była natomiast – co wskazano wyżej – wysokość należnego powodowi odszkodowania.

Sąd ustalił stan faktyczny przede wszystkim na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, akt szkody oraz pisemnej opinii biegłego P. A. (1).

Wysokość szkody w motocyklu została ustalona w trakcie postępowania przez biegłego sądowego. Wysokość szkody została przez biegłego określona na kwotę 46.697,54 zł. W ocenie Sądu opinia biegłego jest jasna i logiczna, odpowiada na postawione biegłemu w tezie dowodowej pytanie. Biegły nadto dołączył do opinii wyliczenia na których oparł swoje wnioski. Biegły w szczegółowy sposób opisał jakie elementy należało wymienić, a jakia naprawić oraz wskazał jakie czynności należało wykonać do naprawy pojazdu i przy zastosowaniu jakich stawek. Opinię tą Sąd w całości akceptuje i jej ustalenia przyjmuje jako własne. Istotnym jest, iż opinia została doręczona pełnomocnikom stron w dniu 5 i 6 lipca 2017 r. zakreślając im jednocześnie termin 14- dniowy na zgłaszanie ewentualnych zastrzeżeń do opinii, pod rygorem pominięcia zastrzeżeń złożonych po tym terminie. Pozwany nie zakwestionował niniejszej opinii w zakreślonym terminie, zaś na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku jedynie oświadczył, że kwestionuje opinię w całości. Pozwany nie wykazał zasadności kwestionowania przedmiotowej opinii.

W ocenie Sądu w zakresie dochodzonej przez powoda kwoty 24.526,76 zł tytułem pozostałej kwoty odszkodowania za uszkodzony motocykl powództwo zostało udowodnione. Podstawą ustaleń faktycznych w tej materii była, jak już zaznaczono wyżej pisemna opinia biegłego P. A. (1), który ustalił koszt naprawy pojazdu. Od tej kwoty należało odjąć sumę już wypłaconą przez pozwanego, czyli 18.265,24 zł (co daje kwotę 28.432,30 zł),

i w konsekwencji zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę, którą żądał z tego tytułu- tj. 24.526,76 zł. O należnych odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (D.U. Nr 124, poz. 1152). Gdy wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowania wypłaca się w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego (art. 14 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 22 maja 2003 r.). Oznacza to, że spełnienie świadczenia w terminie późniejszym może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel powoła się na istnienie przeszkód w postaci niemożliwości wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, mimo działań podejmowanych ze szczególną starannością. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 listopada 2009 r, sygn. II CSK 257/09).

Powód zgłosił szkodę w dniu 14 października 2014 r., a zatem żądanie zasądzenia odsetek z tytułu opóźnienia poczynawszy od 12 grudnia 2014 r. jest w pełni uzasadnione. Warto zaznaczyć, że pozwany zarówno w postępowaniu likwidacyjnym, jak i w toku niniejszego postępowania nie powoływał się na istnienie takich przeszkód.

Ponadto zasługiwało na uwzględnienie żądanie powództwa w zakresie zwrotu kwoty 300 zł poniesionej przez powoda na wykonanie prywatnej kalkulacji szkody w pojeździe. Ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela z umowy odpowiedzialności cywilnej, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia określenia prawidłowo konkretnego ubezpieczyciela, jak i ułatwienia zakładowi ubezpieczeń ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody. W ocenie Sądu warunki te zostały spełnione, albowiem był to jedyny sposób dla powoda do ustalenia rzeczywistego rozmiaru jego szkody.

Za utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego należy uznać stanowisko, że dla ustalenia pojęcia szkody ubezpieczeniowej należy sięgać do odpowiednich regulacji zawartych w kodeksie cywilnym (zob. uchwały z dnia 18 marca 1994 r., III CZP 25/94, OSNC 1994, nr 10, poz. 188 i z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 74 oraz wyrok z dnia 11 czerwca 2003 r., V CKN 308/01, nie publ.). W powołanych orzeczeniach Sąd Najwyższy podkreślił, że nie ma różnicy w pojęciu szkody w rozumieniu przepisów prawa cywilnego i prawa ubezpieczeniowego, gdyż w obu wypadkach chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Sąd Najwyższy dodatkowo podniósł, że do odszkodowania ubezpieczeniowego przy ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej znajduje zastosowanie zasada pełnego odszkodowania. Sąd Najwyższy podkreślił, że w takim rozumieniu szkodę

ujmuje przepis art. 361 § 1 k.c. Powstaje więc konieczność sięgnięcia do ogólnych reguł k.c. odnoszących się do zakresu odszkodowania, w szczególności do art. 361 k.c. Przepis ten wprowadza zasadę pełnego odszkodowania, ale jednocześnie należy z niego wyprowadzać zakaz przyznawania odszkodowania przewyższającego wysokość faktycznie poniesionej szkody.

Podobne stanowisko wyrażane jest w doktrynie, w której również podkreśla się, że pojęciowa identyczność szkody w prawie ubezpieczeniowym i prawie cywilnym powoduje, iż przy ustalaniu szkody przy ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej można kierować się ogólnymi zasadami przyznawania odszkodowania. Szkoła majątkowa to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem jaki by istniał, gdyby to zdarzenie nie nastąpiło.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 300 zł. Odnosząc się zaś do żądania w zakresie odsetek od wskazanej kwoty należy wskazać, iż nie zasługiwało na uwzględnienie zasądzenia odsetek od dnia zapłaty za wykonaną kalkulację, tj. 21 stycznia 2015 r. Powód w toku prowadzonego postępowania nie występował do pozwanego z tym roszczeniem, nie wzywał go do zapłaty tej kwoty. W ocenie Sądu odsetki od tej kwoty należało zasądzić od dnia 6 października 2015 r., albowiem w dniu 5 października 2015 r. pozwany otrzymał odpis pozwu zawierającego zgłoszone żądanie do zapłaty 300 zł. Dalej idące powództwo w zakresie tych odsetek Sąd oddalił- jako niezasadne.

Mając na uwadze podniesione wyżej rozważania na temat wysokości szkody, Sąd uznał, iż powód nie udowodnił powództwa w pozostałym zakresie odnośnie uszkodzonych rzeczy osobistych. Należało zgodzić się z pozwanym, że to na powodzie ciąży obowiązek wykazania wysokości poniesionej szkody. Obowiązek udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.) stwarza art. 6 k.c. (ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne) i jako podstawowy przepis w tym przedmiocie, stosowany w postępowaniu sądowym, pozostaje w ścisłym związku i tłumaczony jest w powiązaniu z przepisami kodeksu postępowania cywilnego, normującymi reguły dowodzenia. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności (faktów), które stosownie do art. 227 k.p.c. mogą być przedmiotem dowodu.

Niewątpliwie w niniejszej sprawie to powód winien był wykazać wysokość szkody poniesionej w wyniku uszkodzenia jego rzeczy.

W rozpoznawanej sprawie powód wskazanych wyżej okoliczności nie wykazał. Istotnym jest, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany podniósł, iż szkoda w zakresie rzeczy osobistych to jest kasków, butów i ubrań musi uwzględniać stopień ich zużycia. Zdanie Sądu przedłożone faktury nie dowodzą po pierwsze, iż doszło do uszkodzenia tych rzeczy i w jakim rozmiarze, po drugie nie dowodzą wysokości szkody. Bierna postawa powoda, który nie zgłosił w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych- ani przesłuchania świadków, przesłuchania samego powoda czy opinii biegłego, stanowiła podstawę do oddalenia powództwa w tym zakresie. Fakt przedłożenia dowodu zakupu rzeczy osobistych 10 miesięcy przed kolizją drogową nie może dowodzić wysokości poniesionej szkody.

Z doświadczenia życiowego wiadomym jest, iż używane rzeczy trąca na wartości i nie mają takiej wartości jak w dniu ich zakupu. Powód nie wykazał, że wartość tych rzeczy była taka sama jak w dniu ich zakupu- mógł tego dowieść chociażby zgłaszając wniosek o przesłuchanie świadka zdarzenia oraz o jego przesłuchanie na tę okoliczność. Warto zaznaczyć, że powód zgłosił jedynie dowód z opinii biegłego na okoliczność zakresu i wysokości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

W tym miejscu na marginesie należy wskazać, iż Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanego o opinię biegłego z zakresu wyceny mechaniki motocyklowej, wyceny motocykli i odzieży motocyklowej w części, albowiem fakt uszkodzenia mienia powoda nie był kwestionowany przez pozwanego skoro w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi część odszkodowania tytułem uszkodzenia motocykla oraz uszkodzenia odzieży powoda. Istotnym jest, że również wartość pojazdu na dzień wyrządzenia szkody w kwocie 61.400 zł została określona przez samego pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego – a nie była kwestionowana przez powoda. Biorąc powyższe pod uwagę, wnioski te podlegały oddaleniu.

Reasumując, w ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy, wykazał zasadność powództwa w zakresie kwoty 24.526,76 zł wraz z żądanymi odsetkami oraz kwoty 300 zł wraz z odsetkami liczonymi od dnia 6 października 2015 r., zaś w pozostałym zakresie- jako nieudowodnione powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. Powód poniósł koszty w wysokości 4.253 zł (1.536 zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 2.400 zł kosztów zastępstwa procesowego oraz 300 zł zaliczki na poczet wydatków związanych z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego). Pozwany poniósł koszty w wysokości 2.717 zł (17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 2.400 zł kosztów zastępstwa procesowego oraz 300 zł zaliczki na poczet wydatków związanych z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego). Powód przegrał sprawę 18,75 %, zaś pozwany w 80,85%, a zatem -po wzajemnym skompensowaniu należnych im kosztów procesu- należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.918,25 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Natomiast o kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 maja 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, nakazując ich ściągnięcie od powoda w wysokości 50,40 zł, zaś od pozwanego 212,79 zł (pkt 4 wyroku).

SSR Agnieszka Pręcerek